

s carinjo gledati v Petrogradu od obličja do obličja, ter nehali niso prej, da mogel se je sam car pokazati, ker carinja je bila boleha in vreme je bilo slabo. Med nje pridšega cara so sprejeli s hrupom in s tako strastno ljubeznivostjo, da ni mogoče reči. Baškiri, sinovi merzlih puščav, si niso mislili cara med seboj, temveč svojega dobrotnika, svojega očeta; roke in oblačilo so mu ljubovali, konja njegovega božali in neizrečeno veselje razodevali še čez dve uri, in pevajoči zapustili so Petrograd. — Car Aleksander II. je 12. t. m. oklical svojim podložnim na Rusovskem odpušenje nekterih starih dolgov in mnoge nepolitične jetnike je pomilostil popolnoma, mnogim pa je odpustil kaznen deloma. Za podložnike na Poljskem in Finskem bo pozneje sledila enaka milost. — Vsi angležki časniki so polni slave, s katero prejemajo francozkega cesarja Napoleona v Londonu; kraljica mu je 18. dan t. m. podelila najimenitniši angleški red, red hlačnega traka, od kterega bomo tistim bravcem, kterim zgodovina tega reda ni znana in kterim se ime tega reda čudno zdí, drugo pot kaj več povedali. Ako se ozremo na leto 1815 nazaj, ko je angleška vlada stricu tega Napoleona, Napoleonu I., ravno ko je pribežal na Angleško zavetja iskat, napovedala, da mora na otok sv. Helene v jetnišnico iti, kjer je res v letu 1821 umerl, moramo nehoté zaklicati: kako se spreminjajo časi na svetu! — Spet se govori, da pride Napoleon na Dunaj. 1. dan maja bo slovesno odperl obertnijsko razstavo v Parizu, in potem se bo morebiti spet na pot podal, če v tem ne bo mir sklenjen. — Angleška vlada bo vzela 160 milijonov na pósodo za državne potrebe prihodnjega leta, v kterem so nje dohodki prerajtani na 630 milijonov, stroški pa na 860 mil. Rothschildi ji bojo to posojilo poskerbeli. — Od srečno odvernjene nesreče, ki se je primerila 12. dan t. m. sv. očetu papežu in še 130 družim osebam, smo zvedili zdaj še ta, da to nesreča se ni zgodila v Rimu, ampak več milj od Rima v nekem starem samostanu pri cerkvi sv. Neže. Čeravno se sv. oče niso celo nič poškovali, so jim vendar potem pušali, da bi jim tudi strah kaj ne škodoval. Zlo enaka nesreča se je v letu 1500 na sv. Pavla dan zgodila papežu Aleksandru VI., ko se je tudi strop vderl; takrat pa sta dva kardinala smert storila in veliko družih oseb je bilo zlo poškovanih. — Nekdo na Francozkem je po večletnih skušnjah prerajtal, da človeka sedemnajstkrat ložeje strela zadene, preden on v lotrii le enkrat véliko srečko (vélikí loz) zadene. — Časniki pripovedujejo od nekega 18 let starega zamaknjene ga dekleta v Švajci, Kristine Bergerjeve po imenu; vsaki dan enkrat se zamakne in v tem razlaga ljudem čudne reči, na priliko: vsi izveličani v nebesih so enako veliki, enako lepi in enako oblečeni, vendar je več stopinj v nebesih, naj višje ona še ni mogla dospeti; Mojzes je na 18. stopnji, Lazar na 23., rusovski car Nikolaj na 1., vikar v R. (ki še živi) pride na 7. V peklu pa so vsi kakor derva na skladanicah nakupičeni. — V Parizu so spet zasledili zarotnike, kteri so namerjali svoj hudobni namen v poslopji obertnijske razstave ravno takrat izpeljati ko bi bil cesar razstavo slovesno odperl. Pod tem poslopjem je namreč prostorn ventilator, v kterem človek prav lahko pokonci stoji; v ta prostor so zarotniki hotli tako imenovano »peklensko mašino« postaviti in jo sprožiti ravno ob slovesnem učastovanji razstavnega poslopja. Lahko bi bilo več tisuč ljudi ob življenje prišlo, ako bi se bilo to zgodilo. — 22. dan t. m. je tast kneza črnogorskega gosp. M. Kvečić, ladjár in odbornik teržaške zbornice, 70 let star, v Terstu umerl. —

Iz Gorice smo od 19. aprila prejeli sledeči že zlo zakasneni dopis, kterega le na posebno željo gosp. dopisnika vzamemo v »Novice«; naši bravci so menda že tako sami sodbo sklenili, da se nič spodtikljivega ni pelo v ome-

njeni »besedi«; naš gosp. dopisnik A. M. pa tudi v 22. listu ni nič žalega rekel, ko je le razodel željo mnogih, da bi se itd. itd. Če so imeli ti kaj zoper prepevane pesmice, je to njih posebna idiosyncrasija, in kdo more zoper vse idiosyncrasije na svetu! — Dopis se pa takole glasi: Gosp. A. M. v svojem odgovoru 28. marca v 26. listu »Novic« naznanja 3 pesmi, ktere so se v glasbeno-govorniški besedi, od mene 8. marca napravljeni, nekterim zdele nekako spodtikljive: »Die Spielkarten« iz Seidlnovih »Bifolij«; »der wilde Jäger«, Ballade von Bürger iz 3. dela Mozartovega berila za spodnji gimnazij, in »Elvira« ali »La notte orribile« iz časopisa za gospoje pod naslovom »la Ricamatrice«. Kdor pozna Seidelnove Bifolije in Mozartovo šolsko berilo, me bo oprostil dokaza, obljubljenega v mojem članku 20. marca, in mi bo veroval na mojo besedo, ako ga zagotavljam, da je tudi tretja, laška pesem imela enako namero, dokazati, da vsako hudobijo dojde božja kaznen. V. J. Mencil.

Serbsko klagovanje za mertvimi.

(Dalje.)

4.

4. Dve in dve.

Stojte druge, da se poslušamo,
Da o le ti tugi govorimo.
Na pot se je Ivane odpravljal,
Za njim tužna mati pristajala,
Tužna mati in bratje žalostni,
In ljubica mnogo žalostiva,
Pa tako mu veli svoja mati:
»Kod si mi se namenil moj sinek?«
Bratje vele: »kod češ naša dika?«
Svoja ljuba: Kam češ moj gospodar?«
»Na tem tamkej poti grozno dolgem
»Od kodar se nikdar ne prihaja?
»S kem češ mene tužno zapustiti?«
Ivane se proti njim oberne
Pa žalostno besedo govori:
»Nekar mati za mano ne hodi,
»Mati moja in bratje rojeni,
»In ljubica moja premilostna!
»Ne morem se damo k vam verniti,
»Ker sem odšel k ovi grajevini.
»Tam bom našel tri grade careve
»V gradu pervem ni žarkega sonca,
»Poleti grad drugi vode nima,
»Tretji pa grad ognja zimi nima,
»Tu vam bom jez na veke vekoval«²⁾.
Oj, Ivane, žalostna ti mati!
Mati tvoja in bratje rojeni!
In ljubica mnogo žalostiva!

5.

5. Spet tako.

Ločil se je hišni starašina
Iz ovega³⁾ doma žalostnega,
Za njim stara mati pristajala,
Ter ga s tugo ona zaklinjala,
Da bi ne šel tamkej na te pota,
Pa mu tužna tako govorila:
»Oj, Ivane, sinek, dobro moje,
»Komu puščaš svojo tužno mater,
»In žalostno vereno ljubico
»Zajokane brate in sestrice
»In nesrečno svojo deco mlado?«
K materi se Ivane oberne,
Pa besede ji te pregovori:
»O tako mi, moja stara mati!
»Tebe puščam tvoji deci mili,
»In ljubico mili deci svoji,
»Moje brate prebelemu danu,
»In sestrice u svoje domove.
»Meni treba tamkej potovati,
»Mene ondi večé dobro čaka.
»Tamkej nek so trije beli gradi
»V enem vedno žarko sonce sije,
»To je meni danes potamnelo⁴⁾;
»U drugemu ljuta kača spava,
»Ktera mi bo pila oči černe;
»V tretjem neki biva černa zima,
»U tem hočem večno zimovati.«
Pa zdej temu domu na veselje!

(Dalje sledí.)

¹⁾ Pri belih Krajncih dika 1. slava, 2. blaženost nebeška.

²⁾ Beli Krajnci pravijo: vekovati, ewig seyn, večno-no-na biti.

³⁾ Ov, ova, ovo pri Belih Krajncih v enaki rabi s ta, to, ta.

⁴⁾ Tudi Beli Krajnci pravijo: tama, tamniti, ne pa tema.

Stan kursa na Dunaji 21. aprila 1855.

Obligacije državnega dolga	5 %	81 ³ / ₄	fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	82 ¹ / ₂ fl.
	4 ¹ / ₂ %	71 ¹ / ₄	»	Windišgrac. » » 20 »	29 ³ / ₄ »
	4 %	64	»	Waldstein. » » 20 »	28 ³ / ₄ »
	3 %	50	»	Keglevičeve » » 10 »	11 ¹ / ₂ »
	2 ¹ / ₂ %	41 ¹ / ₄	»	Cesarski cekini.	5 fl. 56
Oblig. 5% od leta 1851	B 95	»	Napoleondor (20 frankov)	9 fl. 49	
Oblig. zemljiš. odkupa 5%	78	»	Suverendor	17 fl. 4	
Zajem od leta 1834 . . .	218 ³ / ₄	»	Ruski imperial	10 fl. 1	
» » 1839 . . .	118 ³ / ₄	»	Pruski Fridrihsdor . . .	10 fl. 34	
» z loterijo od leta 1854	103 ¹ / ₄	»	Angležki suverendor . .	12 fl. 23	
» narodni od leta 1854	86 ¹ / ₄	»	Nadavk (agio) srebra:		
			na 100 fl.	26 ³ / ₄ fl.	

Loterijne srečke:

na Dunaju } 46. 37. 36. 11. 31.
v Gradcu } 18. aprila 1855: 59. 79. 13. 37. 47.
Prihodnje srečkanje bo na Dunaji in v Gradcu 28. aprila 1855.